

[Dohrmann]

fortsætte med at sejle bilerne over. For bilforbindelsen kommer aldrig videre. Nu begynder hr. Ikast at tale om økonomi. Det er jo Det Radikale Venstre – det ved hr. Ikast også godt – der har været regeringspartiernes økonomiske garant. Det er det parti, der har stået bag alt. Så indgår regeringspartierne en aftale med Socialdemokratiet, som faktisk har stemt imod alle de spæde forsøg, regeringen har gjort. Jamen hvordan skal alt det nogensinde blive til virkelighed? Det er derfor, jeg vover at tale om prestigeprojekt, for det er ikke andet.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

I den lange tid, der er gået, har jeg stået og tænkt på: hvem snyder egentlig hvem? Er det måske finansministeren, der snyder Socialdemokratiet?

I forbindelse med budgetredegørelsen, som Det Radikale Venstres ordfører, hr. Bilgrav-Nielsen, så glimrende har draget frem mange gange – det skal jeg nok lade være med, jeg har den heller ikke med – har han jo klart påvist, at det er Socialdemokratiet, der er blevet snydt af finansministeren.

Jeg har også lagt mærke til, at finansministeren er gået. Jeg har undret mig over, at finansministeren ikke har været oppe at tage ordet en eneste gang for at fortælle hr. Bilgrav-Nielsen, at hr. Bilgrav-Nielsen tog fejl – hvis hr. Bilgrav-Nielsen ellers tog fejl, men det gør han jo ikke.

VS er siden det tidlige forår 1985 gået ind for en biltogstunnel. Det har stået 100 pct. klart. SF har haft en lidt mere vattet holdning, men SF har alligevel sagt: hvis det skal være, jamen så. Det er også næsten klart. Og hvis man havde presset SF lidt, så var det 100 pct. klart, så var SF i orden. Hermed er VS og SF i orden. Så mangler man bare Det Radikale Venstre. Jeg tror nok, at Det Radikale Venstre også havde været klar. Jamen så havde man jo haft et politisk flertal i dette Folketing for en jernbanetunnelløsning. Så havde man ikke behovet – hvis det ellers var jernbanetunnelen, man var interesseret i – at begive sig ud i det meget brede forlig, hvor man er kommet frem til den mest molboagtige løsning, jeg nogen sinde har set.

Vi har altså været klar til jernbanetunnel – o.k., vi sagde en biltogstunnel, men det skal da ikke skille os ad – siden januar 1985. Vi

mener faktisk, at det var den billigste og den mest rentable løsning. Vi pegede også på, at takstproblemet ville være let at tackle med en biltogstunnel, da alle jo er vant til at betale for togtransport. Endelig pegede vi på, at en tunnelløsning ville gøre det langt lettere at få en betydelig del af godstransporten over på skinner i stedet for på hjul.

Derfor sagde vi selvfølgelig ved første behandling af dette forslag fra over for den aftale, som regeringen og Socialdemokratiet har lavet som en ganske ejendommelig 2-trinsraket. Første trin med jernbanetunnelen var vi selvsagt meget positive over for og gav mange rosende ord med på vejen, men andet trin var ganske uspiseligt for os. Denne løsning er, som hr. Bilgrav-Nielsen har påpeget, utrolig dyr, ganske unødvendigt dyr. Det er fuldkommen tåbeligt først at bygge det ene og så bygge det andet. Det gør byggeriet utrolig meget dyrere. Grunden til, at det bliver så meget dyrere, er selvfølgelig, at det er et tåbeligt politisk forlig, der skulle gøre både Socialdemokratiet og regeringen tilfredse.

Vi har også hele tiden sagt, at vi skulle være overbevist om, at havmiljøet ikke ville lide skade i forbindelse med anlæggene. Vi er faktisk ikke helt overbevist om, at havmiljøet ikke vil lide skade i forbindelse med anlæg af en fast forbindelse af den type, som lovforslaget omhandler.

Vi er ikke betænkningsberettigede, for vi har intet rigtigt ordinært medlem i udvalget, men vi er ganske enige i de betragtninger, som SF og de Radikale har gjort – i alle tilfælde langt hen ad vejen – om havmiljøet og om økonomien, og da vi under ingen omstændigheder ønsker 2. etape, synes vi selvfølgelig, at det ændringsforslag, som SF og Det Radikale Venstre har stillet, er, måske ikke forslaget, men et utrolig godt forslag, fordi det giver os demokratisk lov til igen at diskutere 2. etape.

Der var engang en socialdemokrat, der sagde: »Man har en mening, til man får en anden.« Det var der mange der grinte ad. Jeg synes da, at det var meget fornuftigt, for man lærer jo hele tiden, vel også som socialdemokrat. Det kunne da godt ske, at man i al den tid, der går, ville lære noget og ville se, at jernbanetunnelløsningen var nok, og at den var god, og derfor ville det være utrolig tåbeligt at smide en utrolig masse penge ud